



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22295/2024
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА и малолетне тужиле ББ, коју заступа законска заступница АА, обе из ..., а које заступа пуномоћник Александра Игић, адвокат из ..., против тужене Компаније „Дунав осигурање“ а.д.о. Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле АА, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 436/24 од 17.07.2024. године, у седници одржаној 28.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле АА изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 436/24 од 17.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле АА изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гж 436/24 од 17.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици П 330/19 од 14.12.2023. године ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле малолетне ББ па је обавезана тужена да јој на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и претрпљени страх исплати износе са законском затезном каматом ближе као у том ставу. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле мал. ББ на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и за претрпљени страх преко износа досуђених у ставу првом изреке, до тражених износа, као и захтев да се исплати на име састава одштетног захтева у вансудском поступку 6.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиле АА којим је тражила да јој тужена исплати на име састава одштетног захтева у вансудском поступку износ од 3.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужилји мал. ББ накнади трошкове парничног поступка од 227.036,94 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиле мал. ББ за накнаду трошкова поступка од тражених 463.496,94 динара до досуђених 227.036,94 динара, односно за износ од 236.460,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом шестим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиле мал. ББ за

исплату законске затезне камате на досуђене трошкове поступка од 14.12.2023. године као дана пресуђења, до дана извршности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 436/24 од 17.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Сремској Митровици П 330/19 од 14.12.2023. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу у коме је потврђена одлука првостепеног суда у ставу трећем изреке, тужила АА је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/23, у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. ст. 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...10/23), у даљем тексту: ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Правноснажном пресудом у побијаном делу, одлучено је одбијањем захтева тужиље за накнаду трошка за састав одштетног захтева у вансудском поступку, с обзиром да потраживани трошак представља трошкове самог поступка, па исти не може бити предмет посебног парничног поступка и не може бити досуђени тужили на име накнаде материјалне штете, како то правилно закључују нижестепени судови. Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом тужиље не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, нити се указује на супротне одлуке, већ се оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 30.04.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 3.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору

мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија тужиље није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**